

CALICUL

humor și satiră

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50 franci. Inserțiuni: De un șir peti 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Istoria țiganilor.

De Aron Boca.

BCU Scriptura Sacra și Bibliotecă Cluj

Despre faimósa minune,
Cum Dumneđeu cel potent,
Pedepsi în un moment,

Lumea cu diluviu mare,
În timpul de de mult tare,
Căci ómenii rătăciră,
Pre Dumneđeu părăsiră.

Vărsând ape minunate,
Înecând în lume tóte,
Iar Noe c'alui soție,
Și propria familie

A rămas ne înecat,
Din mandatul cel înalt,
Ca una nae, se facă,
Cu care plutind pre apă,

Ne atacat, va scăpa,
Omenimea va forma,
Cu vietăți diferite,
Lumei nouă atribuite.

Cări se vor numi țigani
Și trăind ori și câți ani,
Vesminte rele se porțe,
Având cea mai de jos sörte.

Décă Noe a scăpat,
Lucruri nouă a format,
A scos vița din pământ
Și bun vin din ea facënd.

Se fie calumniati,
De ómenii cei alalti,
Purtând vesminte țpate,
Cari vor fi rele și sparte.

El tare s'a îmbetat
De vesmânt s'a desbrăcat.
Feciorul seu Cham l'a rfs,
Jar Noe atunci i-a đis:

Deci Dumneđeu a dispus,
După cum Noe a spus,
Din Cham țigani s'au născut,
Sörte de jos au avut.

Tu Cham m'ai batjocorit!
Facăte Domnul înnalt,
Ca se fi protopărinte,
La popor mai fără minte,

Inse țigani vedënd,
Alte limbi înnaintând,
Cu preoți si datini bune,
Vrură și dînșii a'și pune.

**Deputațiunea țiganilor cătră Stanciul, marele Archireu Paraleu ca
se vină se le pună preot.**

Sosind timpul paștilor,
Sərbarea țiganilor,
Ei de paști, se cugetară,
S'a strâns de se consultară.

Atuncea și Dada vine
Batrân și sur, ca un căne,
Cu pipa tare fumând,
Și cere întăiu cuvënt.

Toți țigani se sculară,
Pre Dada îl aplaudară,
Rugândul se odihnescă,
Pe ileu și se vorbescă.

Dada șede pe ileu,
 Și ăce se ve spun eu,
 Vedeti acum toți țigani,
 Cum ne atacă dușmanii.

Și sântem aici în țară
 De batjocuri și ocară,
 Noi țigani popor frumos,
 Întiept, cam negricios.

Sedeți jos se consultăm,
 Și sortea se o schimbăm,

Știți ce am socotit eu,
 De ați urma planul meu.

Se alegem delegați,
 Carii se fie mânați,
 Chiar la Stanciul Paraleu,
 Marele nost Archireu.

Ca el se se prezenteze
 Starea se ni-o ușureze.
 Se ne sfințască preot
 Cum se cade preste tot.

De neam se fie țigan,
Sdrănțos, fără nici un ban,
Că d'ar fi țigan bănos
Ar fi popă prea domnos,

Nu ar alerga în grabă,
Se plinesc'a noastră trébă.
De gură se fie rău,
Cum vedeți că sum și eu.

Se pótă tare striga,
Când la cărciumă va cânta,
Și se știe fuma bine,
Ca-când la casă îți vine,

De nu ai se-i dai un ban,
Se-i dai puțintel duhan.
Se fie un țigan mare,
Când va fi la înmorméntare,

Se se vadă de departe
Dară se nu știe carte,
Că carte decă va ști
Când in post va spovedi,

Ca fumând se povestim,
Țiua, nóptea se grăbim.

Ne va canoni prea tare,
Se ajunăm c'o mâncare.
Toți țigani au strigat,
Dado! bine-ai cuvéntat.

Noi pre tine vom alege,
Tu ști tóte, și vei merge.
Atunci Dada sare sus,
Déca așa v'ați propus.

Eu me oblig se plinesc,
Marele dor țigănesc.
Mergeți puneți în țiandilă (straiță)
Ciocanul, clește ș'o pilă,

Ca însemne de onóre,
De a nost rang ținătóre
Și o sfóră de tutun,
De cel turcesc care-i bun,

Ca se'l duc la Paraleu,
Marele nost Archireu,
Și doi țigani se mai vie,
Se am pe cale soție,

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Vine'ți Viitoriul sôte?

Pupăză: D'o camdată de 3. ori pe săptămână, d'er me tem, nu cumva se sece concursul material al frun-
tașilor noștrii din Budapesta, prin care se țice
că-i ascurat, și-n ôre-care present, se me pomenesc fără
viitoriu!

Colac: Asta nu se pôte, pentru-că Viitoriul e un organ
nou de publicitate, destinat a suplini o lacună
mult simțită în țiaristica noastră. Apoi, unde-i vorba
de lacună, tu nu poți lipsi sôte!

Pupăză: Înțeleg, că Viitoriul suplinește o lăcustă-
pardon-lăcună în țiaristica noastră, pentru-că, încât știu eu,

păn'acum neci un țiar d'ale năstre nu și-a încasat abonamentele din fondul de dispozițiuni din Budapesta. Apoi iar pentru neci un alt țiar românesc nu s'au adresat solgabirăi maghiari, cu atâtea simpatii de înfrățire cătră punga inteligenței române. Decă însă fruntașii noștri din Budapesta se orientează după mine, c â t e e x e m p - a r e ș e ț i p ă r e s c ă , atunci eu mâne'sș fără Viitoriul. Lacună mai mare și mai mult simțită ca'n pozonarele mele, nu affi în tôte deficitele din Europa.

Colac: Ce soțe, păn acolo ai ajuns, ca tu se nu abonezi la Viitoriul, și se nu sprijinești un organ de publicitate unit?!

Pupăză: Un drac breaz, dér nu organ unit. Decând a trecut baronul Gall și graful Pușcariu la St. Unire?

Colac: Mai incet soțe! Nu prea arunca cu draci brezi. c'aveți și voi destule bărne, prelângă cari dispere gunoiul nostru, dér vei nu le vedeți! Eu stau prelângă ce am țis, că Viitoriul e un organ unit, și tu deca-i cetit numărul 3 al acelui țiar, 'mi vei da drept, pentru-că acolo stă la pagina 2. negru pe mai negru țipărit: „Bărbați români de inteligență superioră, de **caracter firm** și de autoritate publică, cari **cu puteri unite** creară foia noastră Viitoriul.“ Prin urmare nu vei mai nega, că Viitoriul e un organ de publicitate unit!

Pupăză: Cu alte cuvinte, tu vrei se țici, că Viitoriul s'a creat cu puteri unite de **neuniți**! Atunci însă mai bęcuros me prenumăr la Telegraful Român, pentru-că, cel puțin sum sigur, că acest țiar mi se expedeză cu cea mai sinceră dorință, ca se me duc dracului!

Mii-ți spun drept- 'mi mirósă Viitoriul lui Gall a un feliu de purgatoriu, ș'apoi voi bagoslovii nu ve pricepeți la

purgatoriu. Eu sum sătul de purgatoriu și vreau se me știu la o parte.

Apoi iam spune'mi: Ce faci tu cu 3. viitoare pe săptămână, și ce faci ați mâne, decă, după asigurările fruntașilor noștrii din Budapesta, vei avea în toate zilele de lucru un viitoriu? Atunci nu'ți rămâne alta, decât Domineca și Sărbătoarea se te spînduri! Un român cu caracter firm, nu pôte alta, ș'apoi iam cugetă, câte Serbători și Domineci n'avem noi într'un an!

Colac: Nu exagera sote! Voi Uitiții sînteți prea extravagabunți. Nu crede tu, că baronul Gall și graful Pușcariu, au un caracter așa de firm, ca se se spîndure, decă tu, prelângă ce mai capetă ei din fondul de dispozițiuni dela Budapesta, le vei trimite încă 10 fl. uniți!

Pupăză: Asta n'o cred! Dér neci tu se nu cređi sote că baronul Gall și graful Pușcariu au înființat Viitoriul de dragul barbei tale. Eu dela înființarea Viitoriului încóce, nu mai dau pe barba ta neci atăta, cât un ovreiu ar da pe barba popii Platoș. Pe voi v'a ras cei dela Viitoriul deja fără săpun! V'a luat mila împăratéscă de 25 de mii, și pe tine, care nu ști ungurește, și prin urmare n'ai merite pentrn stat o se te plătescă cu hârtii de valóre d'ale Viitoriului. Înloc de 10 fl. din milă împăratéscă o se primești Viitoriul p'un an. Iar încât acele 25 de mii nu's d'ajuns pentru stămpărarea apetitului lui baron Gall ș'al grafului Pușcariu, restul de abonamente la Viitoriul o se se încaseze, ca taxele sidoxiali, odată cu darea.

Colac: Când vine vorba la barbă, atunci eu ȕeu nu știu, care ați căpeta mai mult pe barbă, tu sau popa Platoș. Dér se fim drepti sote. Viitoriul atătea idei sublime a desvălit dela ieșirea lui, încât ori-ce om nepreocupat trebuie se se afle

incântat. Iam cugetă nițal numai la devisa Viitoriului: Activitate, Legalitate, Dreptate, Frațietate, tate, tate, etcetera tate!

Pupăză: Slăbeșite-me sôțe cu ideile sublime ale Viitoriului. Atari idei sublime affi în ori-care institut pentru alienați, sau cum țiceți voi bogoslovii, în ori-care balamuc!

Urzică Scandalografescu.

Telegraful Român, raportând despre aparița [diarului Viitoriul pe arena publicisticii române, s'a vădnt, ca vițălul în baltă, și de bucurie a început a sbera: „Că programa sa, cu aceea a Viitoriului, e întru tôte egală“!

Stând lucrul așa, atunci nu se pôte nega, că egalitatea în programe învôlvă ș'o țintă egală de urmărire, adecă: Înfrățirea Maghiarilor cu Românii!

Telegraful Roman ș'a pus programa sa de operațiuni

diaristice în scopul înfrățirii Maghiarilor cu Românii acum 32. de ani în activitate. D'atunci lucră neobosit la opera înfrățirii, dér nu se pôte fâli, c'a împăcat măcar un singur Maghiar c'un Român, de nu cumva reclamă pe acel product, cu mâni și picióre, al simpatiilor unui cociș maghiar c'o servitóre română dela metropolia nóstră din anii trecuți, d'un merit al activității sale diaristice de 32. de ani, în via lui Bolond Miska!

Acum vine Viitoriul c'o asemenea programă ca și a Telegrafului Român, ca se'si încerce norocul la tîrgul de înfrățire al Maghiarilor cu Românii.

Vorbă se fie!

Ceea-ce, în decurs de 32. de ani, n'a succes Telegrafului Român, pôte succede în 3200 de ani Viitoriului!

Telegraful Român, cu privire la rezultatele sale diaristice atât în politică, dér mai mult în întala publicării evenimentelor, e cea mai aspră satiră asupra numirei sale însuși. El în tóte a pățito ca baba cu cele două pomeni: „Totdeauna a ajuns după-ce a trecut pomana!

Altă căciulă-i Viitoriul!

Viitoriul se ține de domeniul speranțelor omenesti. Prin urmare, decât Telegraful Român, dup'o activitate diaristică de 32. de ani, c'o egală programă, ca și a Viitoriului, n'a duso în înfrățirea Maghiarilor cu Românii, decât până la un bitóng, sîntem îndreptățiți d'a aștepta cu mult mai mult dela Viitoriul. Ceea-ce Telegraful Român, în decurs de 32. de ani, n'a făcut se pôte dela Viitoriul, chiar și după 3200 de ani, cel puțin spera. —

Asta cu atâta mai mult, cu cât Viitoriul, după aserțiunile programei sale, representă politică acelor bărbați politici, cari nunumai doresc, ci și *cred firm* în posibilitatea unei împăciuri a Maghiarilor cu

Românii. Ş'apoi este ştiut, că cel-ce are credinţă, fie aceea numai de mărinea unui grăunte de muştar, 'ţi face dintr'un purece un elefant şi din măgariu cel mai mare cărturariu.

Cu tóte estea, firma credinţa a fruntaşilor noştrii politici din ceafa Viitoriului, în posibilitatea unei împăcuiiri a Maghiarilor cu Românii pe base durabile, 'mi mirósă a mirosul țiganului, când a mâncat zăpadă, în firma credinţă, că mănă brânză.

Jată pentru ce.

Acei bărbați politici, despre carii, până la ieşirea Viitoriului, nime n'a ştiut, că şi ei 'şi i iubesc patria şi naţionalitatea, tîn la doctrina Jesuiţilor, care învătă, că omului, când e vorba de solvarea credinţei, îi este conces chiar şi a omorî. Ei d'aceea s'au pus cu Viitoriul lor în cap ca se le plouă în tãlp, si vor cu ori-ce preţ a omorî pe cei 151 dela conferinţa naţională din 1881 dela Sibiiu, şi acésta pentru solvarea firmei lor credinţe, că activitatea duce la înfrăţirea Maghiarilor cu Românii!

Vorbă se fie!

Activitatea-i frumósă vorbă! Şi cu sum activist! Diferinţa e numai, că activitatea mea a crescut pe câmpiile Mercuriei, cari se despart de Campul Libertăţii dela Blaj singur prin Secaş şi prin dealul Vezii, precând activitatea fruntaşilor noştrii din códa Viitoriului nostru naţional a prins rădăcini în vârful gunoiului fondului de dispoziţiuni din Budapesta, şi nu se desparte de perirea nóstră naţională neci cât streangul de furci.

Viitoriul are ađi un trecut d'o lună. În acest interval mult prea lung pentru o întreprindere fără viitoriu, a angajat tóte motivele posibile pentru întărirea firmei sale credinţe în confrăţirea Maghiarilor cu Românii.

Vorbă se fie!

Adeseori s'au angajat motive pentru ăpărarea celor mai mari minciuni, încât un om de omenie s'ar rușina a se fulosi de ele. Supremul grad al angajării de motive întru așperarea minciunii l'au ajuns însă illustrissimii noștrii politici din Budapesta, așa încât neci un român de judecat la streang nu s'ar încumete ași încredința viitoriul seu pe mâna acelor erroi politici de rasa cavalerului Sancho Pansa. Un trecut al Viitoriului d'o lună a ajuns, că lumea română se fie deplin conșă, c'acei illustrissimi frunțași din ceafa Viitoriului s'au dejosit la rola Schwețianilor celor vechi, cari pentru părale întrau în servițiile ori-cui. Illustrissimi noștrii frunțași din Budapesta și continentele învecinate se bat, ca Ovreei sub Titus contra lor însuși!

Când cetești programa Viitoriului, și când continui a ceti aplicarea acestei programe în tot trecutul aceleuia d'o lună, trebuie se vi la firma credință, că frunțașii noștrii din vârful cōdeci Româanismului pătinesc de orbul găinei.

Și adaver vorbește Plinius: „Uni animalium, homini, oculi depravantur“, sau după cum traduce Dr. Gall: Dintre tōte dobitocele, singur omul e chior. Mai pe românește frunțașii noștrii dela Viitoriul vor, ca tōtă lumea se credă, că ei se uită la interesele națiunii române, pănăcând ochii lor chiori țintesc mereu la fondul de dispozițiuni din Budapesta.

Est mod e posibil, ca frunțașii noștrii politici din vârful cōdeci naționale, pre basa egalității de programe, se întrécă pe Telegraful Român în rezultatele politice de activitate!

Pe mine me bântuie o singură temere: Deficitele Ungariei sânt prea mari, ca fondul de dispozițiuni din Budapesta se pōtă stîmpăra apetitul lui Dr. Gall și consorți anonimi, pănăcând absoluta maioritale a Românilor din Ungaria și

Transilvania va rămănea la convingerea că: Viitoriul s'a născut cu coliva în spate!

* * *

Tisza a păpat iar cu băbacul! Idealul seu d'a salva statul maghiar prin o incrucişare darvinică a bancrotului aristocraţiei lui Arpad cu ficele de aur ale lui Avram, Jacob şi Isac, a trecut, ca iapa cea albă a ţiganului, dealul, şi renta de aur a Ungariei sună a tinichea!

A doua-ora a cădută lege pentru căsătoria civilă între Maghiari şi Ovrei în casa magnaţilor, şi Tisza stă, ca ţiganul pe punte, când vântul i-a aruncat pălăria în apă, şi vedând că pălăria e perdută, a dis: „Se fie pentru sufletul tată-mio, c'ăşa nu i-am făcut pomană!

Cât va mai sta Tisza pe punte, e o întrebare, la care neci cei dela Viitoriul nu sînt în stare a responde. Posibil e, că se va lua şi el după pălărie, dér atâta e sigur, că naţionalităţile din Ungaria nu-i vor da neci atâta valóre, cât a dat ţiganul pălăriei sale, şi nu'l vor reclama de pomană neci pentru sufletul feciórei dela Tisza Eszlár, Solymosi Eszter.

Semnificătoriu e, că legea pentru căsătoria civilă între Maghiari şi Ovrei, de astădată, n'a cădută prin influinţa Macaoniştilor, Faraoniştilor ş'a Ferbliştilor casinei magnaţilor din Budapesta, ci prin intriga acelor fuste, pe care damele aristocraţiei maghiare le-au cumpărat dela Ovrei pe credit. Căsătoria civilă în Ungaria a cădută jertfă crinolinei aristocrate, şi decă aşi mâne cade şi Tisza, istoria va poveşti generaţiunilor viitoare despre zdruncinarea unui ministrupreşedinte prin omnipotenţa crinolinei.

La falimentul căsătoriei civile în casa magnaţilor din Budapesta a contribuit însă, şi reverénda. Lucru natural,

pentru-că reverénda, totdeuna, când era vorba de solvarea credinței, a fost cel mai sincer aliat al crinolinei.

Nu se pôte tăgădai: Trânteala legii pentru căsătoria civilă între Maghiari și Ovrei din casa magnaților, în prima linie a fost o chestiune de credință. Legea civilă s'a trântit, credința stremoșască a aristocrației maghiare s'a salvat, dér unde remâne creditul, pe care acea aristocrație l'a avut la Ovrei?

Majoritatea aristocrației maghiare din casa magnaților se bate fălósă cu pumnul în pept și strigă: Asta am fost datóre credinței stremoșesti! Cu cât datorește însă acea aristocrație Ovreilor, asta n'o spune!

Aristocrația maghiară — ce e drept — a fost, la trântea legii pentru căsătoria civilă între Ovrei și Maghiari și de alte motive condusă. Prințele Eszterhazy Geza și contessa Karolyi Illona etc, nu pot, odată cu capul, concede, ca prin înecrușarea lor cu Sara Grünspan și Iezig Blaustern, etc. se se pomenescă în obrazul fiilor nepoților și strenepoților lor cu niște nasuri strâmbe și atât de mari, încât, după acelea se resară sórele abia la 3. óre după prânđ!

Păscălia prorocului Bileam pe luna lui Faur.

BCU Cluj - University Library Cluj

Faur are estan, din întâmplare 29. zile, și adoua și a acestei luni mai au dascălii și amployații subalterni încă 50 de cruceri din leafă, dér pentru aceea pot răbda estan c'o și mai mult decât în anul trecut.

Comerțul și industria stagnează-n luna lui Faur, ca-n toți anii, dér estan c'o și mai mult. Abonenții Calicului au o și mai mult de ris, și popa Bercean se pôte îmbêta estan odată mai mult în luna lui Faur. Cei dela Viitoriul pot lucra estan c'o și mai mult la înfrățirea Maghiarilor cu Români

decât cei dela Telegraful Român în anul trecut, înfrățirea faptică se rezervă însă pănăcând Faur va avea 30 de zile.

Devisa lunei lui Faur e: A fura ș'a lăsa și pe alții se fure. Cine-n Ungaria și-n Dealul Metropoliei din București fură numai d'atâta, cât face prețul unui streang, acela fără pardon se spênðură. Cu alte cuvinte, ori-cine pôte fi hoț, numai una se recere: Se fure, ca se nu-i fie rușine, și se îngrijască, ca se nu'l prindă.

D'aceea plătește un însurătăl în protopopiatul Seliștei, care nu știe porunca a opta, și prin urmare n'o pôte călca, un canon de 80 fi. în favorul protopopului, iar acesta încasează canonul în deplina cunoștință a poruncei a opta.

Luna lui Faur e prea scurtă, ca episcopul din Oraredia Mare se'și pôtă începe visitațiunea canonică, sau se zidescă aripa promisă la gimnasiul din Beiuș. Altcum, câtu-i de scurtă luna lui Faur, totuși e lungă destul, ca episcopul se se pôtă convinge, că gimnasiul din Beiuș, ađi mâne, va se sbóre, și fără de aripi, în țara făgăduinței celor dela Viitoriul, unde pe fii lui Traian nu-i mai dor dinții și însuși focul național ai unui Vulcan, se preface-n sloiu de ghiață.

Faur e luna, în care s'ar mărita tôte fetele, decă ar avea după cine, și toți feciorii s'ar însura, decă prelângă o zestre de 10. mii de gabeni, ar mai căpêta, ca fuiorul popii, ș'o față pe deasupra.

Cocóna Gurădulce.

„Teoria sine praxis, sicut rota sine axis“, sau, după-cum traduce cocóna Sfecla: Sucită 'nvirtită, decă nu-i sulumenită, rămâne-o sleită. Cu alte cuvinte: Obrazul decide! O femeie, care nu se'nroșește-n obraz, când lumea-și șoptește, că și-a ieșit din ogarșie, blamează tótă cosmetica dela Paris. Un obraz femeiesc, care, de faptele proprietăresei sale, nu se înroșește, nu prinde roșată, se-i pui sulemenitura cu chilo. Cât!

Asta nu se pôte afirma de damele române din Sibiu, cari la balul aranjat estan în scopul creșterei fetițelor, erau, ca niște raci opăriți, roșii sfeclă. Cât!

Dér roșata ca roșată: Făina decide. Ori-care morariu, chiar și cel din Steaza dela Reșinari, ba dór chiar și cel dela

móra lui Arsenie din Gurariului, ar putea fi mândru, când intru'n an ar produce atâta făină, câtă consumă damele române din Sibiu la un singur bal. Cât!

Cine a vedut pe cavalerii dela balul reuniunii femeilor române din estan întorcându-se cătră casă, a trebuit se cugete, că aceia sau sînt morori, sau cel puțin, că vin dela móră. Ba d'un cavaler, care, jucând abicinuiește a'și freca nasul de obrazul damelor, și din cauza acésta, trecend regiunile făinei, s'a întors acasă cu-n nas roșu ca arama, ai fi cugetat, că-i cel mai mare bețiv din lume. Cât!

Neatacați s'au întors dela balul reuniunii femeilor noastre din estan singur acei cavaleri, de tagma lui macină cenușă, cari la ori-ce petrecere cu dame, preferă a se lipi cu spatele de cuptoriu, și, cu gura deschisă, așteptă timpurile porumbilor fripiți. Cât, că te mărit dup'un cavaler d'ai lui căhală!

Altcum, nu știi cui se ascriu meritul: Postan osia pământului ne unsă, sau stricatus'a în ceriuri vro rôtă, destul că estan balul damelor româna din Sibiu a reșuit preste așteptarea tuturor peunilor ș'a tuturor felezuitórelor. Cât!

Ce e drept, damelor române din Sibiu, cându-i vorba de lux, nule place se fie códa, dér cu códele, sau ca se me exprim în limba croitorilor des les dames, cu șlepurile lor dela balul din estan, ai fi potut face un curcubeu, care cu-n cap se bea din Tisza și cu celalalt din Marea Neagră, și-n el se se oglindeze liniștit lipsa ori-cărui simț pentru frumșeța costumului național român, Cât, că'ți fac șlep!

Balul damelor române din Sibiu a reușit est an. Așa strigă tóte diarele din loc. A reușit — așa dic și eu — pentru-că a făcut parale, și pàrale au și țigani. Dér eu mai adaog, și dic: Décă damele noastre mai reușesc cu balul lor încă de câteva-ori, cum a reușit estan, atunci póte se avem

și mai multe părale decât au țigani, dér și spiritul național român ne iese atunci cu părul prin căciulă. Cât!

Balul damelor române dela Sibiiu din estan a reușit, dér afară de nume, scop, o lojă, câțiva popi, ș' un biet călugăr, care, uitânduși mătaniile acasă, se roga lui Dumnezeu pe scala naștorilor dela reverendă, ca se'l apere de ispita satanelor cu șleपुरi, întreg balul n'a avut nici atâta caracter românesc, câtă înțelepciune are boul, care se uită preste umerii evangelistului Luca. Cât!

Balul damelor române din Sibiiu a reușit estan, pentru-că ă întrunit în sine elita, sau, după-cum ar dice lelea Mia dela pórta Turnului: „Smântâna“ societății din Sibiiu. Cât!

Asta una nu se pôte nega, dér pentru aceea balul, în ceea-ce privește petrecerea, a și fost sarbăd, că o cuvântare d'ale părintelui protonegel Hilarion. Cât!

Summa summarum, s'au după cum traduce cocóna Sfecla „Adunând cărigă la verigă“ decât damele române din Sibiiu țintesc la o creștere seriósă a generațiunei sexului lor, atunci se'și ferescă fetele de ochii unui bal, cum a fost cel din estan. Decă însă damele nóstre, cu aranjarea de baluri, vor a face operațiuni financiari, atunci mai ușor 'și ajung scopul, decât 'și cióntă códele și trimit prețul acestora la fondul pentru creșterea fetițelor române din Sibiiu, iar din faină, cu care 'și mănjesc obrazurile, fac clătite. Mițluc!

Servițiul Telegrafic.

Agencia: „Per Pedes Apostolorum.“

București 31. Ianuarie. Acel corespondent al Gazetei Transilvaniei, despre care „Viitoriul Nr. 5“ afirmă, că ar fi un tinăr ardelean, pe care politică de pasivitate l'a aruncat preste graniță, și, ajungând prin machalalele Bucureștilor, a prins vro câteva expresii și expresiuni, ca se pôtă combate limbajul compatrioților sei d'odinióră, e **fiul legitim al șefului anonim dela direcțiunea Viitoriului, cu numele: Jupiter cavalier de Pușcariu.**

Acest voinic fricos, care, după dîsa Viitoriului, de frica Ungurilor a fugit din Transilvania în România, are cel puțin curajul, a se rupta cu tatăso în expresii, expresiuni și **extraprostii** politice d'ale Viitoriului.

* * *

Sibiu, Virful Grópei 31. Ianuarie. Comitetul expozițiunei națiionale române din 1881 dela Sibiu, ca se'și pôtă da socotéla despre întratele și ieșitele expozițiunei, cu tóte că lumea se pare a fi în chiar pe unde au ieșit acele întrate, și-a procurat cel mai nou manual de contabilitate al lui Verhovay, ediția Ciangăilor.

* * *

Budapesta, Sas-uteza Nr. 1. 31. Ianuarie. Pentru câștigarie premiului d'o 1000 fl. valută corupțională, excris de Direcțiunea diarului Viitoriul în favorul aceleuia, care va afla legături intime între Viitoriul și fondul

de dispozițiuni din Budapesta, s'au însinuat până ieri 99,377 de competenți. Insinuările dură mereu și în atare măsură, încât poliția locală s'a aflat motivată a sista, până la împărțirea premiului, ori-care altă comunicațiune prin „Sas-utcza.

* * *

Munții Apuseni 31. Ianuarie. Iapa de sub șea dela carul Viitoriului: „Activitatea“, a fētat țilele acestea un mēnz, care ne mēncă ovășul din pozonariu. Protopopul Resăritului din Munții Apuseni Gáll János, frate de furci, sau cum țicem noi creștinii, frate de cruce cu Gáll Jozsi din Budapesta, Sas-utcza Nr. 1, sub grea pedepsă a poruncit preoților supuși disordinei sale hierarchice, că decă vor se se împărțășască din mila lui Trefort de 25. de mii, în termin de 24. de ore se prenumere la „Viitoriul“.

În urmarea acesta toți preoții greco-orangutani din protopopiatul lui Gáll János, chiar și popa Roșu din Albac care necum se fie vēđut vrodată Telegraful Roman, dēr neci de Visul Maicei Preceste n'a visat, se bucură ađi d'un: „Viitoriu!“

* * *

Alba Julia 31. Ianuarie. „Legalitatea“, iapa din afară dela ruda carului „Viitoriul“, a fētat ieri, un parip, care s'a botezat: Roja Șandor. Nănaș a fost Zeyk. Fiind mama paripului stērpă, paripul sugē deja la tóte iepele din comitatu iar aparatul solgabirăiatului e îndatorat a îngriji, ca iepele, cari n'au lapte, se trimită 10 fi. la adresa lui Dr. Josif Gall, Budapesta, Șas-uța Nr. 1.

* * *

Blaj 31. Ianuarie. De câteva țile paște pe Cămpul Libertății un mēnz, despre care se țicē, că l'ar fi

fătat iapa de sub hăț a Viitoriului „Dreptatea.“ Acesta, înloc de coddă, are un revolver cu 12 focuri, care se slobode d'odată în ori-care român, decă nu prenumără Viitoriul.

* * *

Budapesta 31. Ianuarie, Iapa Viitoriului „Frățietatea“ a abortat, și, sub grele dureri de naștere, a produs un cocoș, sau după cum dăcēju strămoși noștrii, un Gullus, care, în loc de creștă, are o pușcă ruginită în frunte. Dobitocologii d'aici afirmă, că esta e primul cas, în care o iapă a fătat un cocoș. Semnificătoriu e, că cocoșul mănâncă numai grăunțe din fondul de dispozițiuni și că, când e flămând, i se slobode creșta.

Din afurisenile lui Radu Ciubuc.

Sórtea lui Jüda se te ajungă și cându'ti vei pune ștre-angul la gât, Dr. Gall se'ti asigureze un Viitoriu gratuit.

Durerea preotesei văduvite.

Cătu's bărbații de stricați, nuți poți face inchipuire
 Cugetă tu, pân trăia popa fie iertat, venea dascalul mereu la
 noi, me îmbrățișă, me săruta și'mi dicea: Ce pagubă că
 ești măritată, că d'ai fi slobodă de loc te-ași lua de ne-
 vastă. Acum popa-i de două săptămâni mort, și mișelul de
 dascâl neci pe la pörtă nu mai trece!

Plăcere practică.

— Placuti cătanele draga mea?

— De, 'mi plac, dér numai până-ce sânt în activitate.

Sfat nimerit.

Tată dragă, tu tot ții, că doica fierbe mai bine decât bucăteresa; pentru-ce nu faci dér din bucătărăsă doică.